

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 7/2014
31.03.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Радмиле Драгичевић-Дичић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Јеличића, због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Зорана Јеличића, поднетом против решења Апелационог суда у Београду Су број VII-39 279/2013 од 22.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног Зорана Јеличића, поднет против решења Апелационог суда у Београду Су број VII-39 279/2013 од 22.11.2013. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Су број VII-39 279/2013 од 22.11.2013. године, у ставу првом, одбијен је захтев окривљеног Зорана Јеличића, истакнут у предмету Вишег суда у Београду - Посебног одељења КПо1 број 218/10 за изузеће в.ф. председника Вишег суда у Београду, судије А.С. као неоснован, у ставу два је одбијен захтев окривљеног, истакнут у истом предмету за изузеће председника судског већа, судије С.П. и чланова судског већа, судија В.В. и А.Т., као неоснован, а у ставу три је одбачен захтев окривљеног истакнут у наведеном предмету Вишег суда у Београду, за изузеће судија Ј.В. и З.Б. Истим решењем наложено је подносиоцу захтева за изузеће, да на име судске таксе уплати износ од 590,00 динара, у року од пет дана од дана пријема решења, под претњом принудне наплате.

Против наведеног решења, окривљени Зоран Јеличић поднео је захтев за заштиту законитости на основу члана 482. ЗКП-а, због повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП-а у вези члана 74. став 1. тачка 2. ЗКП-а, члана 76. став 3. ЗКП-а, члана 80. став 2. тачка 2. ЗКП-а и члан 37. став 2. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење Апелационог суда у Београду укине.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде

одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том Законику.

Чланом 483. став 1. ЗКП-а прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истога члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости потписао лично окривљени, а из садржине захтева произлази да је окривљени сам писао и поднео захтев, на шта по закону нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев окривљеног Зорана Јеличића, недозвољен.

Околност што је Врховном касационом суду достављен поднесак насловљен као захтев за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, по налажењу овог суда, не указује да је захтев окривљеног поднет преко браниоца, с`обзиром на то да је бранилац у поднеску који је доставио уз захтев писан и потписан од окривљеног, навео да подноси захтев за заштиту законитости који је против побијаног решења "изјавио сам окривљени". Ово посебно када се има у виду да је смисао одредбе члана 483. став 3. ЗКП-а потреба да пред највишим судом у поступку у којем се расправља о повреди закона, окривљени буде заступан од стране правно квалификованог лица, што подразумева и то да бранилац окривљеног сачини захтев за заштиту законитости, а не да надлежном суду доставља захтев који је написао сам окривљени, па Врховни касациони суд налази да је захтев поднет од неовлашћеног лица и стога недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП-а, донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић, с.р.**